ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι- ΑΡ. 10.-221

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Σ.τοῦ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Σταὶ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ Γ΄ ΤΟΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ
13
ΙΟΥΝΙΟΥ 1935
Ἀν. ἡλίου 5.05'—Δύσις 7.45"
Ἀκυλίνης μάρτυρος
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 33.6, ἐλαχ. 16.5
Ὑγρασία ὀλίγη. Ἄνεμοι ἀσθεν.
ἔως μέτρ. Θάλασσα σχ. γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.4.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΑΜΥΝΑΝ

...υπεσχέθημεν, εἰς τὸ ἄρθρον μας τῆς ἐπιούσης τῶν ...ῶν, διὰ τοῦ ὁποίου συ...μεν τὴν ἀνάγκην τοῦ ...τισμοῦ μιᾶς κυβερνή...σεως ἐργασίας, ὅτι θὰ ἠσχο...θῶμεν καὶ ἡμεῖς, ἀπὸ τῆς ...ῆς αὐτῆς, μὲ τὰ μεγάλα ...ατα ζητήματα, τῶν ὁποίων ...πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ ἄνευ ...ορισθῆς ἡ μετεκλογικὴ ...ίνησις τῆς χώρας. Οὔ...λον εἰς τὰς ἐνδεχομένας ἐξε...λίξεις τῆς σημερινῆς ευ...στῆς καὶ ἀνησύχου διεθνοῦς καταστάσεως. Πρὸ πάντων, ὅμως, ἡ Ἑλλὰς εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐθνικὴν ἄμυνάν της κατὰ τρόπον διασφαλίζοντα τὴν χώραν ἔναντι οἱουδήποτε ἀπροόπτου — ὅπως κάμνουν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ γείτονες αὐτῆς.

Δὲν ἀνήκει εἰς ἡμᾶς νὰ εἰσέλθωμεν εἰς λεπτομερείας ἐπὶ τοῦ τεχνικοῦ μέρους τοῦ ζητήματος, οὔτε δὲ εἶνε τοῦτο θέμα δημοσίας συζητήσεως. Ἐκεῖνο, ὅμως, τὸ ὁποῖον πρέπει ἰδιαίτατα νὰ τονισθῇ εἶνε ὅτι τὸ ζήτημα πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ τάχιστα καὶ μὲ θαρραλέαν εὐρύτητα ἀντιλήψεως. Γνωρίζομεν ὅτι οἱ πόροι τῆς χώρας εἶνε μεμετρημένοι καὶ δὲν ἀγνοοῦμεν τὴν πληθὺν τῶν ἀναγκῶν της. Ἀλλ' ἡ ἐνίσχυσις τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης προέχει πάσης ἄλλης ἀνάγκης, ὡς εἶνε αὐτονόητον, καὶ πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ ἀνυπερθέτως, ἐξευρισκομένων τῶν πρὸς τοῦτο μέσων καὶ κατοχυρουμένων ἔναντι τῆς χρησιμοποιήσεως των πρὸς ἄλλους σκοπούς. Κριτήριον τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἀμύνης μας πρέπει νὰ εἶνε ἡ πραγματικὴ ἀνάγκη καὶ μόνον αὐτή. Καὶ ὅταν τοῦτο τεθῇ ὡς βάσις, εἶνε αὐτόδηλον ὅτι πρέπει τὰ ἀπαιτούμενα δι' αὐτὴν νὰ ἐξευρεθοῦν ὁπωσδήποτε.

Κατὰ βαθμὸν ἐπειγούσης σπουδαιότητος τὸ ζήτημα τοῦτο ἔρχεται καὶ πρὸ τοῦ ζητήματος τῆς ἀνασυντάξεως τῆς πολιτείας, διότι μόνη ἡ ἀρτία ὀργάνωσις τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης εἶνε ἡ παρέχουσα τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὑπάρξεως τῆς πολιτείας αὐτῆς. Ἡ προχθεσινὴ σύσκεψις διὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸν τῆς χώρας εἰς ὑλικὸν ἀμύνης εἶνε ἤδη μία καλὴ ἀπαρχή. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ ἐξετασθῇ εἰς τὸ σύνολόν του καὶ νὰ καταρτισθῇ, κατόπιν τούτου, ἓν ἐνιαῖον καὶ σταθερὸν πρόγραμμα ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης, τὸ ὁποῖον, ἀνεπηρέαστον ἀπὸ τὰς διακυμάνσεις τῆς πολιτικῆς, ν' ἀποτελέσῃ, τρόπον τινά, τὸν καταστατικὸν χάρτην τῆς ἀσφαλείας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀξιομίμητα παραδείγματα

Τὸ Παιδικὸν Μουσεῖον τοῦ Λονδίνου

Τέρπειν καὶ διδάσκειν

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰούνιος.— Τὸ Μουσεῖον τοῦ Σάουθ Κένινγκστον, εἶνε ἐλκυστικώτατον διὰ τὰ παιδιά. Εἰς τὸ τέρμα τῆς κεντρικῆς διόδου, ἕνα μεγάλο ἀεροπλάνο ἔχει ἀνοικτὰς τὰς πτέρυγάς του. Ποῖο παιδὶ θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀντισταθῇ; Ἀγόρια καὶ κορίτσια περνοῦν ἐκεῖ ὥρας χαρᾶς καὶ εὐχαριστήσεως, ἐκπαιδευόμενα χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνωνται. Εἶνε χῶρος ἀφιερωμένος ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς μικρούς.

Εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῆς κλίμακος ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὸ ὑπόγειον, μία ἐπιγραφὴ σᾶς καλεῖ νὰ ἀφίσετε τὸ μέρος ἐλεύθερον διὰ τὰ παιδιά. Κάτω εἶνε μία μεγάλη αἴθουσα ἡ ὁποία γοητεύει ἀλλὰ καὶ διδάσκει τὰ παιδιά.

«Ἐλᾶτε νὰ κάμετε ἕνα οὐράνιον τόξον», λέγει μία ἐπιγραφὴ εἰς τὴν εἴσοδον. Ἂς παρακολουθήσωμεν αὐτὸ τὸ κοριτσάκι. Ἕνα θαυμάσιον πανόραμα ἁπλοῦται ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια μας. Ἐπάνω εἰς ἕνα τραπέζι, μπροστὰ εἰς τὰ κορίτσια, ὑπάρχουν δύο κουμπιά. Τὸ ἕνα γράφει «βροχή» καὶ τὸ ἄλλο «ἥλιος». Πατεῖ τὸ πρῶτο καὶ ἀμέσως ἀρχίζει νὰ πέφτῃ βροχὴ εἰς τὴν ἐν μικρογραφίᾳ ὑπαιθρον. Πατεῖ τὸ δεύτερον καὶ ἀμέσως ἕνα θαυμάσιος ἠλεκτρικὸς ἥλιος ἀρχίζει νὰ λάμπῃ ἀπὸ τὰ δεξιὰ καὶ ὅπως εἶνε φυσικὸν σχηματίζεται τὸ οὐράνιον τόξον. Τὸ κορίτσι ἀπήλαυσε, συγχρόνως ὅμως τὸ οὐράνιον τόξον δὲν ἀποτελεῖ πλέον μυστήριον δι' αὐτό.

Ἂς ἐξέλθωμεν πάλιν. Φθάνομε μπροστὰ σὲ μιὰ σειρὰ βιτρίνες. Μία μεγάλη ἐπιγραφὴ λέγει: «Τὰ μέσα μεταφορᾶς διὰ μέσου τῶν αἰώνων». Μπροστὰ σὲ κάθε βιτρίνα ὑπάρχει ἕνα κουμπὶ ποὺ ἅμα τὸ πατήσετε, ὅλα τίθενται ἐν κινήσει. Ἡ πρώτη βιτρίνα δείχνει ἕνα πυκνὸ δάσος. Ἕνας κορμὸς δένδρου φεύγει πλέοντας εἰς τὸ νερό. Ἐπάνω κάθονται ἕνας προϊστορικὸς ἄνδρας μὲ τὴν γυναῖκά του. Σειρὰ ὁλόκληρος ἀπὸ βιτρίνες δείχνει τὴν ἐξέλιξιν τῶν μεταφορικῶν μέσων. Ἡ τελευταία βιτρίνα παρουσιάζει ἕνα σύγχρονον τοπίον, τὸ ὁποῖον διασχίζει ὁλοταχῶς ἕνας σιδηρόδρομος ποὺ περνᾷ ἐπάνω ἀπὸ μίαν γέφυραν. Εἰς τὸν δρόμον τρέχει ἕνα αὐτοκίνητον, εἰς τὸ βάθος ἕνα ὑπερωκεάνειο βραδὺ καὶ μεγαλοπρεπὲς καὶ τὸν ἀέρα διασχίζει ἕνα ἀεροπλάνον θορυβῶδες.

Θέλετε νὰ μάθετε πῶς πετᾷ ἕνα ἀεροπλάνον; Περάσετε εἰς τὸ μικροσκοπικὸν ἀεροδρόμιον. Δύο ἀγόρια πλησιάζουν ἕνα πρότυπον ἀεροπλάνον. Τὸ μικρότερο πατεῖ ἕνα κουμπὶ καὶ ἀμέσως ἐκκινεῖ ἕνας ἀνεμιστὴρ, τὸν ὁποῖον συγκρατεῖ ἕνα κορδόνι, κινούμενος ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω. Ὅταν ὁ ἀνεμιστὴρ σταματήσῃ, τὸ ἀεροπλάνον κατέρχεται πάλιν πρὸς τὸ ἔδαφος.

Μία ἄλλη σειρὰ βιτρίναι δείχνουν «τὸν φωτισμὸν διὰ μέσου τῶν αἰώνων». Ὅταν πατήσετε τὸ κουμπὶ νυκτώνει καὶ τὸ φῶς ἀνάβει μόνο του.

Ἐδῶ ἔχομεν ἕνα μικροσκοπικὸν πρότυπον τῆς σκηνῆς ἑνὸς μεγάλου θεάτρου τοῦ Λονδίνου μὲ τὸν διάκοσμόν της. Ἕνας μικρὸς μαθητὴς ἔχει μπροστά του τὸ «ταμπλὼ» τοῦ μηχανικοῦ. Πατεῖ τὰ διάφορα κουμπιὰ καὶ βλέπει τί φῶς παράγει εἰς τὴν σκηνήν. Ἰδοὺ ἡ αὐγή, ἡ νύκτα μὲ τὰ ἄστρα, αἱ ἀστραπαὶ καὶ ἡ θύελλα!

Ἂς ἀνέλθωμεν εἰς τὸ ἰσόγειον. Ἰδοὺ μία θαυμασία συλλογὴ προτύπων σιδηροδρόμων. Ὅλαι αἱ ἀτμομηχαναὶ κινοῦνται. Ἀρκεῖ νὰ πατήσετε τὸ κουμπί!

Πάρα κάτω τρεῖς μικροὶ κινοῦν τοὺς χειριστῆρας μπροστὰ εἰς ἕνα ἀνθρακωρυχεῖον. Τὰ βαγόνια, γεμάτα κάρβουνο κυλοῦν πρὸς τὰ «πηγάδια», οἱ ἀνυψωτῆρες ἀνεβαίνουν καὶ κατεβαίνουν καὶ τὰ τραῖνα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας φεύγουν φορτωμένα.

Ἐρωτῶ ἕνα ἀπὸ τοὺς φύλακας:

— Δὲν σπάζουν καμμιὰ φορὰ οἱ μικροὶ τὰ πρότυπα;

— Κάποτε συμβαίνει καὶ αὐτό, μοῦ ἀπαντᾷ μειδιῶν. Ὅταν σπάσῃ τίποτε τὸ ἐπιδιορθώνομεν, ποτὲ ὅμως δὲν στενοχωροῦμε τὸ μικρὸ ποὺ τὸ ἔσπασε.

Παίρνω τὸ ἀσανσὲρ ποὺ μὲ βγάζει μπροστὰ εἰς ὁλόκληρο στολίσκο πλοίων. Ὁλόκληρη παρέα ἀπὸ μικροὺς διασκεδάζει καὶ διδάσκεται συγχρόνως.

Πόσοι «μεγάλοι» εἰς ἄλλας χώρας δὲν θὰ ἐπιθυμοῦσαν παρομοία ψυχαγωγία!....

Οἱ μικροὶ διασκεδάζουν διδασκόμενοι τὴν ἐξέλιξιν τῶν μεταφορικῶν μέσων.

Ο ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΡΙΖΩΝ

Η ΑΓΓΛΟΪΤΑΛΙΚΗ ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕΝΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΑΙΤΙΑ ΤΑ ΙΤΑΛΟΑΙΘΙΟΠΙΚΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Ἰούνιος.— Οἱ ἐθνικοσοσιαλιστικοὶ κύκλοι τοῦ Βερολίνου ἀποδίδουν τὴν ἄρσιν τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς κυκλοφορίας τοῦ «Λαϊκοῦ Παρατηρητοῦ» καὶ δύο ἄλλων ἐφημερίδων εἰς τὴν Ρώμην, εἰς εἰσήγησιν τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως. Ἡ ἀπαγόρευσις χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς διαταράξεως τῶν ἰταλογερμανικῶν σχέσεων, μετὰ τὴν πρώτην ἐκδήλωσιν φιλίας ἡ ὁποία ἠκολούθησε τὴν ἄνοδον τοῦ κ. Χίτλερ εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἀναμένεται ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις τῆς κυκλοφορίας καὶ ἄλλων γερμανικῶν ἐφημερίδων εἰς τὴν Ἰταλίαν θὰ ἀρθῇ συντόμως.

Ἡ πληροφορία αὐτὴ, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν κατάσχεσιν τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ ἑβδομαδιαίου γερμανικοῦ σατυρικοῦ περιοδικοῦ «Κλάντεραντάτς», διότι ἐδημοσίευσε μίαν γελοιογραφίαν τοῦ κ. Μουσσολίνι, ἐπισύρει τὴν προσοχὴν ἐπὶ ὡρισμένων μεταβολῶν, σημειωθεισῶν ἐσχάτως, εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Γερμανίας, αἱ ὁποῖαι ἀσφαλῶς θὰ ἔχουν ἐπίδρασιν καὶ εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικήν.

Δὲν εἶνε πλέον μυστικὸν ὅτι ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε. τῆς 17ης Ἀπριλίου, διὰ τῆς ὁποίας κατεδικάσθη ἡ ἐπαναφορὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατιωτικῆς θητείας ἐν Γερμανίᾳ, εἰς τοὺς ἀνωτέρους πολιτικοὺς κύκλους τῆς Γερμανίας ἐδημιουργήθη ἡ τάσις μακρῶν καὶ δέξεων ἀπαντήσεων, τὰς ὁποίας ἐπηκολούθησε καὶ μία οὐσιαστικὴ ἀποχὴ ἀπὸ τὰς διεθνεῖς εὐρωπαϊκὰς διαπραγματεύσεις. Ἡ δημιουργηθεῖσα εἰς τὴν Γερμανίαν ἀγανάκτησις ἦτο τόσον μεγάλη, ὥστε ἔγινε σκέψις νὰ συμπληρωθῇ δι' ἐκουσίας ἐνεργείας ἡ ἀπομόνωσις τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία ἐπίστευεν ὅτι ἡ διάσκεψις τῆς Στρέζας καὶ ἡ ἐν Γενεύῃ πολιτικὴ τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἐστρέφετο ἐναντίον της. Ἡ ἐνέργεια αὕτη θὰ εἶχε, τοὐλάχιστον, τὸ πλεονέκτημα ὅτι θὰ εἶχεν ἀπήχησιν εἰς τὸ γερμανικὸν κοινόν.

Ὀλίγον ἀργότερον ὅμως ἡ γερμανικὴ πολιτικὴ μετεβλήθη κατόπιν τῆς ἀντανακλάσεως καὶ τῆς διαισθητικῆς ἀντιδράσεως τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησαν σωφρονέστεραι συμβουλαί. Τὴν 19ην Ἀπριλίου ἐπεδόθη ἐκτενὴς διακοίνωσις διαμαρτυρίας εἰς τὰς 17 χώρας, μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς λεπτομερεστέρας ἀναλύσεως τῶν γερμανικῶν ἀπόψεων εἰς τὸ μέλλον.

Καθ' ὃν χρόνον συνετάσσετο ἀκόμη ἡ διακοίνωσις αὐτὴ, παρετηρήθησαν καὶ ἄλλαι μεταβολαὶ εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν κατάστασιν ὅπως τὴν ἐδημιούργησεν ἡ Στρέζα καὶ ἡ Γενεύη. Ἡ σύνταξις ἀνεκόπη, καὶ ὁ ἐξαγγελθεὶς μέγας λόγος τοῦ Χίτλερ ἀντικατέστησε τὴν ἔγγραφον ἔκθεσιν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀνεβλήθη, μὲ τὴν σειρὰν αὐτοῦ, ἐπανειλημμένως, διότι ἡ ἐξέλιξις τῆς εὐρωπαϊκῆς καὶ ἀφρικανικῆς καταστάσεως ἐδημιούργησε τὴν προοπτικὴν νέων μεταβολῶν εἰς τὴν διεθνῆ ἀτμόσφαιραν. Ὅταν ἐξεφωνήθη ὁ λόγος τὴν 21ην Μαΐου, ἡ πολεμικὴ τοῦ ἀγγλοϊταλικοῦ Τύπου περὶ τὸ ζήτημα τῆς βορείου Ἀφρικῆς εὑρίσκετο εἰς τὸ ζενίθ της καὶ εἶχεν ἀρχίσει ἡ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε. συζήτησις τῆς ἀθησσυνιακῆς προσφυγῆς, ἡ ὁποία ἔφερεν εἰς ἀντίθεσιν τῆς Ἰταλικῆς τὴν ἀγγλογαλλικὴν πολιτικήν.

Ἡ γερμανικὴ πολιτικὴ εὗρεν εὐμενῆ ἀπήχησιν εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν, ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐξελήφθη δὲ εἰς τὸ Λονδῖνον ὡς βάσις νέας προσπαθείας διεθνῶν διαπραγματεύσεων. Ἐπηκολούθησαν αἱ ἀγγλογερμανικαὶ ναυτικαὶ συνομιλίαι. Τὸ μόνον σημεῖον ἀποθαρρύνσεως ἀπὸ τῆς γερμανικῆς ἀπόψεως ἦτο ἡ δυσπιστία τὴν ὁποίαν ἐξέφραζε μερίς τῆς ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης, ὄχι μόνον ὡς πρὸς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν δηλώσεων τοῦ Χίτλερ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀβεβαιότητα ὡς πρὸς τὴν δυνατότητα τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὑποσχέσεών του.

Ἀλλ' ἡ ἀπόφασις τῆς Κ. Τ. Ε. περὶ τᾶ Ἰταλοαιθιοπικὰ, ἔμελλε νὰ ἔχῃ βαθύτερον ἀντίκτυπον ἀπὸ ὅ,τι ἐφάνη ἀρχικῶς. Ἡ δυσαρέσκεια τῆς Ἰταλίας ἤρχισεν ἐκδηλουμένη ἐντονώτερον κατὰ τῆς Ἀγγλίας. Ὁ Ἰταλικὸς Τύπος ἐπετέθη ἐντονώτατα κατὰ τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν κατηγόρησεν ὡς πρωτοστατοῦσαν εἰς τὰς ἐναντίον τῆς Ἰταλικῆς ἀποικιακῆς πολιτικῆς ἐνεργείας. Καὶ ἡ μοιραία διάστασις τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐπῆλθε.

Δυστυχῶς, ἡ Ἰταλοαιθιοπικὴ ὑπόθεσις ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὴν βάσιν τῆς Ἰταλοαγγλικῆς ἀντιθέσεως, δὲν φαίνεται ὅτι θὰ ἐξομαλυνθῇ συντόμως. Ἡ ὁρισθεῖσα ὑπὸ τῆς Κ. Τ. Ε. Ἐπιτροπὴ Συμφιλιώ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ὁ νέος πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας κ. Στάνλεϋ Μπάλντουϊν, ὁ ὁποῖος δὲν εἶνε διατεθειμένος νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὰς ἰταλικὰς ἀξιώσεις.

Ἕνα φλογερὸν πάθος

Τὸ κύκνειον ἆσμα τῆς Ραττέμπωρρου

«Θὰ ἀποθάνωμε μαζί»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰούνιος. — Ἡ ὑπόθεσις τῆς Ραττέμπωρρου προεκάλεσε τὸ διεθνὲς ἐνδιαφέρον. Αἱ γενικαί της γραμμαὶ εἶνε γνωσταί: Ὁ πλούσιος κ. Ραττέμπωρρου, ἐπιστρέψας ἀπὸ τὸν Καναδᾶ εἰς τὸ Λονδῖνον, ἔφερε μαζί του, πλὴν τῶν ἀφθόνων χρημάτων του, καὶ μίαν ὡραιοτάτην σύζυγον, μὲ τὴν ὁποίαν ἐγκατεστάθη εἰς μίαν βίλλαν. Τὸ ζεῦγος ἔζη ἐκεῖ ἤρεμα μὲ μόνην συντροφιὰ τὴν καμαριέρα τῆς κυρίας καὶ τὸν σωφὲρ Πέρσυ Στόνερ, ἡλικίας μόλις 18 ἐτῶν. Ἀλλὰ τὴν εὐτυχίαν δὲν φέρει μόνον τὸ χρῆμα. Ἡ μεγάλη διαφορὰ ἡλικίας τοῦ ζεύγους ἀπετέλει μίαν μόνιμον πηγὴν ἀνωμαλιῶν. Καὶ ἡ κυρία δὲν ἤργησε νὰ ὀποκύψῃ εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ νεαρωτάτου σωφέρ. Ἡ ἄνεσις, ἡ χλιδή, ἡ μοναξιὰ τῆς βίλλας, συνέτειναν ὥστε αἱ σχέσεις των νὰ μεταβληθοῦν ταχύτατα εἰς φλογερὸν αἴσθημα. Μίαν ἡμέραν ὁ κ. Ραττέμπωρρου εὑρέθη νεκρὸς εἰς τὴν βίλλαν. Ποῖος τὸν ἐφόνευσε; Εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον ὁ καθεὶς ἀπὸ τοὺς δύο κατηγορουμένους — τὴν σύζυγον καὶ τὸν σωφὲρ — διεξεδίκει διὰ λογαριασμόν του τὴν αὐτουργίαν τοῦ φόνου. Ὁ ἕνας ἤθελε νὰ σώσῃ τὸν ἄλλον. Καὶ τὸ δικαστήριον, εὑρεθὲν ἐν ἀμηχανίᾳ, κατεδίκασε τὸν σωφὲρ Στόνερ εἰς θάνατον, ἀθῶωσαν τὴν χήραν πλέον Ραττέμπωρρου, ἡ ὁποία εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ἀποφάσεως ἔμεινεν ἀναίσθητος. Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας, μὴ δυναμένη νὰ ἀνθέξῃ, ηὐτοκτόνησε. Διαρκῶς ἐσκέπτετο τὸν Στόνερ, διὰ τὸν ὁποῖον ὀλίγον πρὸ τῆς αὐτοκτονίας της συνέτασσεν ἕνα τραγοῦδι:

Ἐζήσαμε μαζὶ
Οἱ δυό μας
Ἀγαπηθήκαμε μαζὶ
ἐγὼ καὶ σὺ
καὶ μαζὶ θὰ πεθάνωμε
ἐγὼ καὶ σύ.

Τὸ πρωὶ τῆς ἡμέρας τῆς αὐτοκτονίας της ἐβγῆκε ἔξω καὶ ἀγόρασε χαρτὶ γιὰ νὰ γράψῃ τὸ τραγοῦδι της καὶ τὸ τελευταῖο γράμμα της πρὸς τὸν Στόνερ. Ἡ μοναδική της σκέψις, αἱ μοναδικαί της λέξεις, κατὰ τὸ διάστημα τῶν τεσσάρων δραματικῶν ἡμερῶν ἦσαν: «Ἂς μποροῦσα νὰ τὸν ἰδῶ πάλι μιὰ στιγμή». Μόλις ἔφυγεν ἀπὸ τὸ δικαστήριον ἐπῆγεν εἰς τὸ σπίτι της. «Ἐκάμεν ἕνα ἀρωματικὸ λουτρὸ καὶ ἐγέμισε τὸ δωμάτιόν της μὲ ἄνθη. Ὡμίλει συνεχῶς διὰ τὴν ὑπόθεσίν της καὶ διὰ τὸν ἀγαπημένον της: «Δὲν ἔπρεπε νὰ πῶ αὐτό... ἔλεγε. Ἂν ἔλεγα ἔτσι, τὰ πράγματα θὰ ἐπήγαιναν ἀλλοιῶς... Ἴσως σήμερα νὰ ἤμουν ἐγὼ στὴ θέση του...»

Αἱ φίλαι της προσεπάθουν νὰ τὴν καθησυχάσουν. Αὐτὴ, ὅμως ἀπήντα ὅτι θὰ ηὐτοκτόνει, ὅτι ἔπρεπε νὰ αὐτοκτονήσῃ, διότι ὁ Στόνερ θὰ ἀπέθνησκε. Καὶ πάλιν προσεπάθουν νὰ τὴν καθησυχάσουν ἡ τοὐλάχιστον νὰ τὴν πείσουν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναβάλῃ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀποφάσεώς της. Ἀλλ' ἡ ὡραία Βικτωρία Ραττέμπωρρου ἦτο ἀνένδοτος: «Θὰ ζήσω ὅσο καὶ ἐκεῖνος. Ὅταν αὐτὸς θὰ εὑρίσκεται στὸν τάφο, θὰ εὑρίσκωμαι καὶ ἐγώ. Θὰ ἀποθάνωμε μαζί, τὴν ἴδια ἡμέρα». Ἀλλὰ οὔτε τὴν ὑπόσχεσίν της αὐτὴν ἐτήρησεν. Ὁ Στόνερ πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ τὴν 18 Ἰουνίου. Ὁ πόνος ὅμως καὶ τὸ πάθος κατέβαλαν τὴν Ραττέμπωρρου. Δὲν κατώρθωσε νὰ ἀνθέξῃ. Καὶ μίαν ὥραν ἀρχότερα ἔθεσε τέρμα εἰς τὴν ζωήν της.

Ἔτσι ἐγράφη τὸ τελευταῖον κεφάλαιον ἑνὸς μεγάλου ἔρωτος.

Ἡ ὡραία αὐτόχειρ Ἄλμα Βικτωρία Ραττέμπωρρου.

Ὁ Κεμαλικὸς φεμινισμὸς

Ἡ διάλυσις τῶν φεμινιστικῶν ὀργανώσεων εἰς τὴν Τουρκίαν

Δὲν ἐπρόφθασε νὰ τελειώσῃ καλὰ-καλὰ τὸ φεμινιστικὸ συνέδριο τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δὲν εἶχαν τελειώσει οἱ φιλόξενες περιποιήσεις τῆς ἐπίσημης Τουρκίας πρὸς τὰς ἀντιπροσώπους τῶν 30 χωρῶν ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῆ ἐκεῖ γιὰ νὰ διακηρύξουν τὴν παγκόσμια γυναικεία θέλησι γιὰ τὴν ἰσότητα τῶν φύλων, δὲν εἴχαμε συνέλθει ἀκόμα ἀπὸ τὸ θαυμασμό μας γιὰ τὴ ραγδαία μεταβολὴ στὴ θέση τῆς γυναίκας στὴν Τουρκία καὶ εἶχε ἀρχίσει κιόλας νὰ κυκλοφορῇ ἡ εἴδησι ὅτι μόλις θὰ τελείωνε τὸ συνέδριο θὰ διελύετο ἡ Ἕνωση τῶν Τουρκισσῶν, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία τοῦ Ἀτατούρκ. Ἡ Ἀλλιάνς ἔκανε μερικὰ ἔμμεσα διαβήματα γιὰ νὰ προλάβῃ τὸ πρᾶγμα, ἔγινε μάλιστα καὶ ἔκλογὴ τῆς Λατιφὲ Μπεκίρ στὸ διεθνὲς συμβούλιο τῆς Ἀλλιάνς, γιὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ φιλοδοξία τῶν Τουρκισσῶν καὶ νὰ δώσουν στὸν ἀρχηγό τους νὰ καταλάβῃ τὴ σημασία ποὺ δίνει στὴν παρουσία των μιὰ μεγάλη διεθνὴς ὀργάνωση.

Καὶ ὅμως ὁ κίνδυνος δὲν ἀποσοβήθηκε. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ τὸ Λαϊκὸ Δημοκρατικὸ κόμμα ἐψήφιζε στὸ πρόγραμμά του κατὰ τὸ τελευταῖο του συνέδριο στὴν Ἄγκυρα ὅτι «Ἄντρες καὶ γυναῖκες στὴν Τουρκία εἶνε ἴσοι ὅσον ἀφορᾷ τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα», ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐξαναγκάζονται τὰ φεμινιστικὰ σωματεῖα νὰ διαλυθοῦν, ἐπειδὴ τοὺς ἐδηλώθηκε ἁρμοδίως ὅτι μιὰ κι' ἔχουν ἀποχτήσει ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ βρίσκονται σὲ πλήρη ἰσότητα μὲ τοὺς ἄνδρες, δὲν ἔχουν πιὰ κανένα λόγο νὰ ὑφίστανται.

Θεωρητικὰ ὁ ἀρχηγός τους ἔχει δίκηο. Τὸ νὰ ὑπάρχουν φεμινιστικὲς ὀργανώσεις σημαίνει ὅτι ἔχουν νὰ ἀγωνιστοῦν γιὰ κάτι ποὺ τοὺς λείπει. Καὶ ὁ Κεμὰλ δὲν ἀναγνωρίζει ὅτι λείπει τίποτε σήμερα ἀπὸ τὴ γυναῖκα στὴν Τουρκία. Κι' ὅμως στὴν πραγματικότητα τὸ ζήτημα διαφέρει πολύ. Μέσα στὴν Ἀλλιάνς οἱ περισσότερες χῶρες ποὺ ἀντιπροσωπεύονται ἐκεῖ ἔχουν ἐξισώσει τὶς γυναῖκες μὲ τοὺς ἄνδρες ὡς πρὸς τὰ πολιτικὰ δικαιώματα. Στὴν Τσεχοσλοβακία, π. χ., ὑπάρχουν γυναῖκες βουλευτῖνες καὶ γερουσιαστῖνες ἀπ' ὅλα τὰ κόμματα. Καὶ ἴσια ἴσια αὐτὲς οἱ γυναῖκες ἐργάζονται ἀδιάκοπα, εἶνε μάλιστα ἄγρυπνοι φρουροί, γιὰ νὰ μὴ γίνῃ καμμιὰ ἀδικία στὶς γυναῖκες. Θυμοῦμαι πάντα τὴν ἀδιάκοπη φροντίδα τῆς γερουσιαστίνας κ. Πλαμίνκοβα, γιὰ ὅ,τι δήποτε σχετιζόταν μὲ τὴ γυναῖκα, τὴν ἀδιάκοπη προσπάθειά της νὰ τῆς καλυτερέψῃ τὴ θέση της. Θυμοῦμαι πὼς ἐπωφελήθηκε ἀμέσως ἀπὸ μιὰ δεξίωση τοῦ Προέδρου Μάζαρυκ σ' ἐμᾶς τὰς ἀντιπροσώπους τῆς Μικρῆς Ἀντάντ τῶν γυναικῶν, γιὰ νὰ τοῦ ἀναφέρῃ γιὰ κάποια διάταξι σ' ἕνα νόμο, ποὺ ἀδικοῦσε τὴ γυναῖκα.

«Ὑπάρχουν ἀκόμα κακὲς συνήθειες ριζωμένες», εἶπε ὁ μεγάλος φεμινιστής, «ἐσεῖς νὰ εἴσαστε πάντα ἄγρυπνες καὶ νὰ φροντίζετε νὰ τὶς καταπολεμᾶτε ὥσπου νὰ τὶς ξερριζώσετε ὁριστικά».

Γι' αὐτὸ εἶνε ἀνεξήγητη ἡ ἀπόφαση αὐτὴ τοῦ Κεμὰλ σ' ἕναν τόπο, ὅπου ἡ γυναῖκα ἔχει ἀπόλυτη ἀνάγκη νὰ μορφωθῇ γιὰ νὰ προσαρμοσθῇ στὴν καινούρια θέση της στὴν κοινωνικὴ ζωὴ καὶ στὴν πολιτεία. Βεβαίως. ἡ πρόοδος εἶνε καταπληκτική, ὅταν συλλογιστῇ κανένας τί ἦταν ἡ Τούρκισσα πρὶν ἀπὸ δέκα χρόνια καὶ πῶς σήμερα τὴ βρίσκομε μέσα σ' ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα καὶ στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες. Ἀλλὰ π

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΩΝ (Μητροπολιτ.). «Ο Κος Τ' φίκοφρ».

ΑΛΗΚΟΥΜΑ (Πρίνκ.). «ΠΙΣ-ΑΒΡ».

ΑΛΗΚΟΥΜΑ (Πατησίων). «Τὸ Μικρὸν Ἀρχοντόπουλο».

ΑΛΗ (Ἀρχιμήδους). «Δάντελλα».

ΑΛΗ (Νεοῦ Φαλήρου). «Ἀπολύτως».

ΑΛΗ (Νεοῦ Φαλήρου (Παγκρ.)). «Νυμφίος κλεφτὸς».

ΑΛΗΚΟΥΜΑ (Ἀγία Παρασκευή). «Ἀγάπη ἀγάπη».

ΑΛΗΚΟΥΜΑ (Ἀγία Παρασκ.). «Ἀγάπη».

ΑΛΑΡΙΑΣ (Ἀθανασίου Διακοῦ). «Ἀνάμεσα (Βασίλ. Μαρίας Κοτσοπούλ.). «Τὸ Τέλος τῆς Κος Γαβριέλ».

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. «Μυστήριο Κρήτεσιον».

ΕΛΕΥΣΙΝΑ. «Ἀνωμάλεια».

ΣΑΜΑΡΙΤΗ. «Ὁλοι νικᾶν».

Κινηματογράφοι

ΕΚΦΕΣΙΣ ΣΑΠΕΠΟΥ. «Ἀλησμονημένοι Μαλακίαι».

ΑΡΗΝΑ. «Η Κυρία τοῦ Μαξίμ».

ΑΟΛΛΑΣ. «Φιλοφρόνα».

ΑΛΚΥΟΝΗ (Ἀγ. Ἰωάννου Ἐλλάχ 8). «Μὴν ἀγαπᾶς πέρα ἀπὸ τὴν Ο».

ΑΙΛΙΗ. «Ἐνα ἀστεῖο πέρα ἀπὸ τὴν Ο».

ΑΛΗΛΙΤΙΣ. «Μοῦλαν Ρουζ».

ΑΤΤΙΚΟΝ (Ἀλεξάνδρας). «Ἀφοῦ θαυλιὸ».

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Τὸ μυστικὸ τῶν Βαρονεσσῶν».

ΑΤΤΙΡΑ. «Η κοκκινομάλλα τοῦ πελάτου».

ΕΛΛΑΣ. «Θόλωμς στὴς φλογὲς».

ΕΣΠΕΡΟΣ. «Γουφαστὲ».

ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Κλοῦβς καὶ λίγκς στὸ Μόν».

ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Κλοῦβς καὶ λίγκς στὸ Μόν».

ΚΥΡΕΝΗΣ (Σ' ἀνοιξ Ζακρύνθ.). «Μάρς Μπαρκλέϊ».

ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ. «Πυστὶς Μόνρος».

ΛΥΡΑ (Ἀλεξάνδρας). «Ἀγάπη ἀπὸ τὴν Ρόζα».

ΛΥΣΣ. «Ὁταν ἡ γυναῖκα ἀγαπᾶ».

ΛΥΡΑ (Ἀλεξ. Ἀγ. Ἀγ. Ἀγ

5η ΠΡΩΪΝΗ

Ο ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΥΠΟΣ ΘΕΩΡΕΙ ΤΗΝ ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΙΝ ΜΟΝΗΝ ΟΔΟΝ ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΟΜΑΛΟΤΗΤΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΕΥΜΕΝΗ ΣΧΟΛΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΩΦΡΟΝΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. (Τηλεγραφικῶς).— Ὁ ἀγγλικὸς Τύπος δημοσιεύει τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ τοῦ κ. Κονδύλη σχετικῶς μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν.

Οἱ «Τάϊμς» δημοσιεύουν τηλεγράφημα τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτοῦ των, ἀναφέροντος τὰς ἀντιφατικὰς ἑρμηνείας αἱ ὁποῖαι δίδονται ὑπὸ τῶν διαφόρων κομμάτων εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν.

Ἐξ ἄλλου οἱ «Τάϊμς» δημοσιεύουν κύριον ἄρθρον ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν ἐκλογῶν. «Οἱ δημοκρατικοί, λέγουν, ἀπέσχον τῶν ἐκλογῶν ὑπὸ διαφόρους προφάσεις. Ἐν τούτοις πλεῖστοι ὅσοι ἀντιπαρατηροῦν ὅτι οἱ δημοκρατικοὶ εἶχον ἀρκετὴν φρόνησιν ν' ἀποφύγουν τὴν πάλην κατόπιν τῆς προσφάτου καὶ ἀδικαιολογήτου ἀνταρσίας, τῆς ὁποίας ἡγήθησαν ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἄλλοι δημοκρατικοί». Ἐξαίρουν περαιτέρω τὴν ἐκλογικὴν νίκην τοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ τοῦ κ. Κονδύλη — «τοῦ γενναίου στρατιώτου», ὁ ὁποῖος ἀπέφυγε τοὺς πειρασμοὺς τῆς δικτατορίας».

Οἱ «Τάϊμς» καταλήγουν ὅτι δύο εἶνε οἱ οὐσιώδεις ὅροι τῆς παλινορθώσεως τῆς βασιλείας:

α') Πρέπει νὰ μὴν ἐκληφθῇ ἡ παλινόρθωσις ὡς ἀποτέλεσμα νίκης ἑνὸς κόμματος.

β') Πρέπει νὰ ἐπιδοκιμασθῇ αὕτη ὑπὸ τῆς μεγίστης πλειονότητος τοῦ λαοῦ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. (Τηλεγραφικῶς).— Ὁ σὲρ Ἄρθουρ Κρῶσφιλδ ἀνταπαντᾶ δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν «Ἡμερήσιον Τηλέγραφον» εἰς ἐπιστολὴν τοῦ κ. Γεωρ. Μελᾶ.

«Τ' ἀποτελέσματα, λέγει, τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκλογῶν ἀποτελοῦν τὴν εὐγλωττοτέραν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐπιστολήν του. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς χρειάζεται πρὸ παντὸς ὅπως ταχθοῦν τὰ συμφέροντα τῆς χώρας ὑπεράνω τῶν κομμάτων — ὅπως ἔπραξεν ἡ Ἀγγλία τὸ 1931 — διερωτᾶται κανεὶς ἐὰν ἡ ἐπάνοδος τῆς Συνταγματικῆς Βασιλείας ὡς ἦτο πρὸ τοῦ 1915, δὲν θὰ συνετέλει εἰς τὴν συνένωσιν τοῦ λαοῦ. Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Βασιλέως τῇ προσκλήσει τῆς μεγάλης πλειονότητος τοῦ λαοῦ, θ' ἀποτελέσῃ τὸ σύνθημα ἐλαττώσεως τῶν ταλαιπωριῶν, τὰς ὁποίας τὸ ἀξιοθρήνητον κίνημα ἐπέφερεν εἰς πολλούς».

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. (Τηλεγραφικῶς).— Ἡ «Μόρνιγκ Πὸστ», πλὴν πολλῶν μακρῶν εἰδήσεων καὶ σχολίων ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν, ἐξαίρει τὴν νίκην τῆς κυβερνήσεως καὶ δημοσιεύει κύριον ἄρθρον, ἐπιγραφόμενον: «Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ μοναρχία», λέγον:

«Αἱ ἐκλογαὶ ἀπέληξαν, ὡς ἠλπίζετο, εἰς θρίαμβον τοῦ κ. Τσαλδάρη. Ἡ ἀντιπολίτευσις εἶχε διαταγὴν ν' ἀπόσχῃ καὶ ν' ἀποκηρύξῃ προκαταβολικῶς τὰς ἐκλογάς. Ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις διατελεῖ ἐπικεκηρυγμένος ἐπὶ τῇ ἐκλημματικῇ παραφροσύνῃ τοῦ Μαρτίου, ἐξήλειψε τὴν δημοκρατικὴν ὑπόθεσιν. Ἡ ἀντιπολίτευσις τοῦ κ. Μεταξᾶ οὐδέποτε ἐλήφθη σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν φιλομοναρχικῶν, γινωσκόντων ὅτι ὁ βασιλεὺς οὐδέποτε θὰ ἐπέστρεφε τῇ προσκλήσει μιᾶς μερίδος. Διὰ τοῦτο αἱ ψῆφοι τῶν φιλομοναρχικῶν ἐδόθησαν εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην, ἤρεμον καὶ μεμετρημένον πολιτευτὴν, ἀκολουθοῦντα τὴν λογικὴν γραμμὴν, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν παλινόρθωσιν, βασιζομένην εἰς τὴν λαϊκὴν γνώμην. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ἐκλογαὶ ἀποτελοῦν θριαμβικὴν ἐπιδοκιμασίαν τῆς κυβερνήσεως, διασωσάσης τὴν χώραν ἐκ τῆς ἀναρχίας, διὰ τοῦ σταθεροῦ δὲ καὶ δεξιοῦ χειρισμοῦ τοῦ τελευταίου κινήματος, κατευναγκούσης καίριον πλῆγμα κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ».

Ἡ ἐφημερὶς, ἀναφέρουσα τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Τσαλδάρη εἰς τὴν Θράκην, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Βόρειον Ἑλλάδα καὶ παρατηροῦσα ὅτι ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ τῶν κ.κ. Τσαλδάρη καὶ Μεταξᾶ εἶνε ἁπλῶς ζήτημα μεθόδου, τονίζει ὅτι καὶ ἐν τούτῳ αἱ ἐκλογαὶ εἶνε ἐμφανικαί. Ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Τσαλδάρη περὶ δημοψηφίσματος, ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ βασιλέως. Οἱ Ἕλληνες, καθὼς καὶ πλεῖστοι Εὐρωπαῖοι, εἶνε ἐξ ἐνστίκτου φιλομοναρχικοί. Τὸ αἴσθημα τοῦτο ἀνταποκρίνεται εἰς ἀρχαίας παραδόσεις αὐτῶν. Μόνον οἱ ταραχῶδεις ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτευόμενοι, οἵτινες ἀπέστεργον τὸν ἔλεγχον τῶν ἀρπακτικῶν ἐνεργειῶν των, ἠνύοσν τὴν δημοκρατίαν. Ἀτυχῶς αἱ διαιρέσεις τοῦ μεγάλου πολέμου ἐξέθεσαν τὴν ἑλληνικὴν μοναρχίαν εἰς κινδύνους, οὓς ἡ ἐπιφυλακτικὴ πολιτικὴ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποτρέψῃ. Ἡ δεκαετία ὅμως τῆς δημοκρατίας φαίνεται ἀπαλλάξασα ἐκ τῆς αὐταπάτης πολλοὺς ὁπαδοὺς αὐτῆς, οὐδεμία δὲ ἀμφιβολία ὅτι ἡ μοναρχία ἀποτελεῖ δημοφιλῆ ὑπόθεσιν εἰς τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα. Τοιαύτη ὑπῆρχε καὶ ὅταν ὁ κ. Τσαλδάρης ἀνῆλθε εἰς τὴν ἐξουσίαν τῷ 1933. Ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀρνεῖται νὰ ἐπισπεύσῃ τὰ πράγματα, περιμένων τὴν ὡρίμανσιν τοῦ καρποῦ. Ὁπωσδήποτε, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ μοναρχία ἀποτελεῖ τὸν τελικὸν προορισμόν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. (Τηλεγραφικῶς).— Τὸ Πρακτορεῖον Ρώϋτερ μεταδίδει ἐκ Παρισίων δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκλογῶν.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἐκλεγείσα Ἐθνοσυνέλευσις ἀποτελεῖ συνέδριον τῶν κυβερνητικῶν κομμάτων, δικτατορικῶς ἐκλεγὲν, καὶ χωρὶς νόμιμον βάσιν.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 12. (Τηλεγραφικῶς). — Ὁ Τύπος ἀσχολεῖται διὰ μακρῶν μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τονίζων τὴν καταπληκτικὴν νίκην τῆς κυβερνήσεως, ἥτις θέτει τέρμα εἰς τὰς περὶ καθεστῶτος συζητήσεις.

Τὸ γενικὸν ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς κυβερνήσεως αἴσθημα καθιστᾶ, λέγουσιν αἱ ἐφημερίδες, περιττὸν τὸ δημοψήφισμα, διότι ἡ ἔννοια τῆς λαϊκῆς ψήφου τῆς Κυριακῆς ἀποτελεῖ κατ' οὐσίαν αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν δημοψήφισμα ὑπὲρ τῆς παλινορθώσεως.

Τὸ «Παρὶ-Σουὰρ» τονίζον σχετικὸς τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Τσαλδάρη, ἐξηγεῖ τὴν ἐκλογικὴν νίκην ὡς θρίαμβον τῆς μοναρχικῆς ἀρχῆς.

Ὁ κ. Θουδενὲν γράφει εἰς τὸν «Ἀδιάλλακτον»:

«Ἡ Ἑλλὰς εἶνε χώρα δημοκρατική, τῆς ὁποίας σχεδὸν ὅλοι οἱ πολῖται εἶνε μοναρχικοί. Τὸ ζήτημα τῆς παλινορθώσεως εἶνε εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Δὲν θέλομεν ν' ἀναμιχθῶμεν εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἔθνους. Ἀλλὰ πάντως χαίρομεν διότι ἡ ἐσωτερικὴ εἰρήνη ἐγγυᾶται περὶ τῆς ἐξωτερικῆς τοιαύτης. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν, ὅτι ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ κ. Τσαλδάρη ἡ Ἑλλὰς ἐφήρμοσε πάντοτε πολιτικὴν εἰλικρινῆ ἐναντι τῆς Γαλλίας καὶ ἀπέδη ὁ στυλοβάτης τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως. Πᾶσα παγίωσις τῆς εἰρήνης εἰς τὸ Βαλκάνια εἶνε καλὴ ὑπόθεσις διὰ τὴν Εὐρώπην. Ὑπὸ τὴν ἄποψιν ταύτην καὶ μόνην δέον νὰ ἐξετάζωνται τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν ἐν Ἑλλάδι».

Ἡ «Μικρὰ ἐφημερὶς» γράφει:

«Ἡ ἐπιτυχία τοῦ κ. Τσαλδάρη ἀποτελεῖ ἠθικὴν ἀποτυχίαν διὰ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ κ. Βενιζέλου. Αἱ προφυλάξεις μὲ τὰς ὁποίας οἱ βενιζελικοὶ ἐκήρυξαν τὴν ἀποχὴν κατ' οὐδὲν ἐλαττώνουσι τὴν ἔκτασιν τῆς ἀποτυχίας των, ἀλλὰ δεικνύουσι μόνον ὅτι ἡ ἀποτυχία προεβλέπετο ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων. Ὡς ἐκ τούτου προσήκει νὰ χαιρετίσωμεν τὴν σταθεροποίησιν τῆς συνετῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Τσαλδάρη.

Ὑπενθυμίζουσα δὲ ὅτι ὁ κ. Τσαλδάρης ἦτο πρὶν ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἀρχὴν μοναρχικός, ἡ «Μικρὰ ἐφημερὶς» καταλήγει ὡς ἑξῆς:

«Ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ θέσῃ ὁ ἴδιος τὸ ζήτημα τῆς παλινορθώσεως ἢ θὰ ἀφήσῃ νὰ τεθῇ, ὅταν θὰ κρίνῃ, ὅτι ἡ παλινόρθωσις εἶνε δυνατή;»

Ἡ ἐφημερὶς «Ἔργον» δημοσιεύουσα τὴν γνώμην τῶν πολιτικῶν καὶ διπλωματικῶν κύκλων τῶν Παρισίων, παρατηρεῖ ὅτι τὸ οὐσιωδέστερον ἐπιχείρημα, ὅπερ ἀντιτάσσεται κατὰ τῆς ἐπανόδου τῆς μοναρχίας ἐν Ἑλλάδι, ἦτοι ἡ διαίρεσις τῆς χώρας εἰς δύο τμήματα, δὲν ὑφίσταται πλέον ἀφ' ἧς ἐγνώσθη τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΑ ΟΡΙΣΤΙΚΑ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ

Ἐλήφθησαν χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα τοῦ Νομοῦ Ἄρτης ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

Ἐψήφισαν ἐν συνόλῳ 10.682. Ἔλαβον κυβερνητικοὶ 5.781, Ἀνεξάρτητος (Τζώνης) 4.817.

Ὡσαύτως ἀνεκοινώθησαν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Ἀττικοβοιωτίας τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας, ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

Ἐψήφισαν ἐν συνόλῳ 150.000. Ἔλαβον κυβερνητικοὶ 70.182, Βασιλόφρονες 25.533, Κομμουνισταὶ 12.533.

Τὸ σύνολον τῶν κυβερνητικῶν ψήφων εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων ἀνέρχεται εἰς 34.435.

Ἀνεκοινώθη ὡσαύτως τὸ σύνολον τῶν ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἐψήφισαν ἐν συνόλῳ 1.074.679. Ἔλαβον κυβερνητικοὶ 671.925, Βασιλόφρονες 147.245, Κομμουνισταὶ 86.674. Λευκὰ καὶ ἄκυρα (ἐκτὸς τοῦ Νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας τὰ ὁποῖα δὲν ἀνεκοινώθησαν) 47.740 καὶ Ἀνεξάρτητοι (ἐκτὸς ἐπίσης τῆς Ἀττικοβοιωτίας) 70.719.

Ὁ πίναξ τῶν ἐν συνόλῳ διαγραφῶν εἰς τοὺς ἐπιτυχόντας καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς συνδυασμοὺς, θὰ ἀνακοινωθῇ σήμερον ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου, τὸ ὁποῖον θὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ἐπιτυχόντων.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΙΣΑΓΩΓΑΣ

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ὑπέβαλε εἰς αὐτὸν ὑπόμνημα διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖ τὴν αὔξησιν τοῦ κοντενζὰν τῶν κλάσεων 222)3, 235, 208, 37, 219)20, 234 καὶ 225, καθόσον ἡ χορηγηθεῖσα ποσότης διὰ τῆς νέας ἀποφάσεως εἶνε ἀνεπαρκής.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τονίζεται ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ὅτι δὲν εἶνε νοητὸν νὰ στηριχθῇ ἡ συναλλαγματικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους ἐπὶ περιορισμῶν εἰσαγωγῆς βαρυνόντων ἀποκλειστικῶς τὸ ἐμπόριον ὑφασμάτων καὶ ἐλαχίστων ἄλλων εἰδῶν, ἐνῷ ὅλα τὰ λοιπὰ εἴδη εἶνε σχεδὸν ἐλεύθερα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τῆς βιομηχανίας προστίθεται ὅτι ἡ χειρίστη πολιτικὴ θὰ ἦτο ἐὰν ἐπεχειρεῖτο νὰ στηριχθῇ αὕτη ἐπὶ τῶν ποσοτικῶν περιορισμῶν εἰσαγωγῆς. Ἡ δασμολογικὴ προστασία εἶνε γνωστὸν ὅτι εἶνε ὑπεραρκετὴ διὰ νὰ προστατεύσῃ βιωσίμους βιομηχανίας, παρέχουσα περιθώρια ἀπὸ 50—150 % εἰς βάρος τοῦ καταναλωτοῦ.

Προστασία πέραν ταύτης εἶνε καὶ πρέπει νὰ θεωρῆται τοὐλάχιστον ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν ὅλην ἐθνικὴν οἰκονομίαν.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΒΡΥΞΕΛΛΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 12 (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Βρυξελλῶν ὅτι ἐγένοντο σήμερον τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ ἑλληνικοῦ περιπτέρου εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν. Εἰς τὴν σχετικὴν ἑορτὴν παρέστησαν ὁ ὑπουργὸς κ. Π. Μαυρομιχάλης, ὁ ἐπίτροπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως παρὰ τῇ Ἐκθέσει κ. Σαρλ Γκρεγκουάρ, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βὰν Σάκερ, ὁ Δήμαρχος Βρυξελλῶν κ. Μάξ καὶ ὁ Ἕλλην πρεσβευτὴς κ. Σαλταφέρας.

Ὁ κ. Μαυρομιχάλης, ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν προσφώνησιν, εἶπεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶνε εὐτυχὴς συμμετέχουσα εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν τῶν Βρυξελλῶν, ἥτις ἀποτελεῖ ἔνδειξιν πίστεως διὰ τὸ μέλλον καὶ ἔρχεται νὰ ἀπαντήσῃ μὲ ἕνα μειδίαμα αἰσιοδοξίας εἰς τὴν γενικὴν κόπωσιν, ἥτις ἔχει καταλάβει τὸν κόσμον.

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Οἱ ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ τῆς Ἀεροπορίας ἔδωκαν ἐντολὴν εἰς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ὅπως καταρτίσουν λεπτομερεῖς πίνακας τοῦ ἀναγκαιοῦντος ὑλικοῦ προκειμένου νὰ ὑποβληθοῦν οὗτοι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀμύνης διὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν σχετικῶν πιστώσεων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἀεροπορίας πληροφορούμεθα ὅτι πρόκειται νὰ ἐνισχυθοῦν αἱ βομβαδιστικαὶ μοῖραι της, δεδομένου μάλιστα ὅτι πάντα σχεδὸν τὰ ἀεροπλάνα ἄτινα ἠγοράσθησαν ὑπὸ τῆς βενιζελικῆς κυβερνήσεως δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας. Τὰ ἀγορασθησόμενα ἀεροπλάνα θὰ ἀνέλθουν εἰς 50.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Δούσμανης κατὰ τὴν προχθεσινὴν σύσκεψιν τοῦ Συμβουλίου Ἀμύνης ἀνέπτυξεν ὅτι τὰ ἀντιτορπιλλικὰ ἅτινα πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ ἡ Ἑλλὰς δέον νὰ εἶνε μικροῦ ἐκτοπίσματος ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σημερινῆς ἀντοχῆς τοῦ τόπου δυνηθῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ παραγγείλῃ μεγαλύτερον ἀριθμὸν σκαφῶν.

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΘΑ ΔΙΕΞΑΧΘΗ ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟΝ ΕΓΓΥΩΜΕΝΟΝ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ ΕΚΔΗΛΩΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΠΟΚΡΟΥΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΣΙΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΙΣ ΠΑΛΑΙΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθη τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, μετὰ τοῦ ὁποίου παρέμεινε συνομιλῶν ἐπ' ἀρκετόν.

Ὁ κ. Τσαλδάρης κατέστησε γνωστὰ πρὸς τὸν κ. Ζαΐμην τὰ ἐπίσημα ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν καὶ τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι ἡ κυβέρνησις, ἀκολουθοῦσα τὴν χαραχθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς πολιτικὴν κατεύθυνσιν, θὰ κατατείνῃ ὅλας της τὰς προσπαθείας εἰς τὴν ἀποκατάστασιν πλήρους ὁμαλότητος ἐν τῇ πολιτικῇ ζωῇ τῆς χώρας καὶ μετὰ τὴν πρόσφατον ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσε πρὸς αὐτὴν ὁ ἑλληνικὸς λαός.

Ἀνέπτυξε κατόπιν ὁ κ. πρωθυπουργὸς τὰς σκέψεις τῆς κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος καὶ ἐδήλωσε πρὸς τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα ὅτι ἀπόφασιν τῆς κυβερνήσεως ἀποτελεῖ νὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα ἵνα τερματισθῇ ὁριστικῶς ἢ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου διαμάχη μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Ὁ κ. Ζαΐμης συνεχάρη τὸν κ. πρωθυπουργὸν διὰ τὴν ἐκλογικὴν νίκην τῆς κυβερνήσεως καὶ διεβεβαίωσεν αὐτὸν ὅτι θὰ ἐνισχύσῃ τὴν προσπάθειάν του διὰ τὴν παγίωσιν τῆς ἐσωτερικῆς ὁμαλότητος.

ΑΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐξ ἀφορμῆς τῶν δημοσιευθεισῶν ἀπόψεων τῶν ἡγετῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὸ πολιτειακὸν δημοψήφισμα, ἐτόνισεν ὅτι ἡ κυβέρνησις κατ' ἐπανάληψιν ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ἐξασφαλίσῃ διὰ παντὸς τρόπου τὴν ἐλευθέραν καὶ ἀπολύτως γνησίαν ἐκδήλωσιν τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ. Πέραν τούτου ὅμως ἡ κυβέρνησις δὲν εἶνε διατεθειμένη ν' ἀποδεχθῇ ὅρους, τοὺς ὁποίους θὰ ὑπαγορεύσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις, οἱ ἡγέται τῆς ὁποίας φαίνονται δυστυχῶς παραγνωρίζοντες τὴν πραγματικότητα.

«Ὁ λαὸς, συνέχισεν ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, ἐξεδήλωσε διὰ μεγίστης πλειοψηφίας τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην δὲ περιέχεται καὶ ἡ ἔννοια τῆς ἐξουσιοδοτήσεως νὰ ἐνεργήσῃ, καθ' ὃν τρόπον αὐτὴ κρίνει, τὸ πολιτειακὸν δημοψήφισμα.

»Ἡ κυβέρνησις βεβαίως δὲν ἀποστέργει νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν μὲ τοὺς ἡγέτας τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος. Ὅταν ἄλλοτε εἰς παρομοίαν περίπτωσιν ὁ κ. Βενιζέλος τοῦ ἐπρότεινε ν' ἀναλάβῃ αὐτὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἦτο αὐτὸς ὁ μόνος ἐκπρόσωπος τῆς τότε ἀντιπολιτεύσεως, ἐνῷ τώρα ὄχι μόνον εἶνε πολλοὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς παλαιοδημοκρατικῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλη ἀντιπολίτευσις, ἡ τῶν βασιλοφρόνων, ἡ ὁποία εὐλόγως θὰ προβάλῃ καὶ αὐτὴ ἀξίωσιν ν' ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν διὰ νὰ παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΝΔΥΛΗ

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Κονδύλης ἐδήλωσεν ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν περὶ ἀναθέσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς ἕνα ἐκ τῶν παλαιοδημοκρατικῶν ἀρχηγῶν, δεδομένου ὅτι τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀποτελοῦν καὶ ἄλλα κόμματα, ὅπως οἱ βασιλόφρονες καὶ οἱ κομμουνισταί, τὰ ὁποῖα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εὐλόγως θὰ διετύπουν τὴν ἀξίωσιν νὰ μετάσχουν τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος.

Ὁ κ. Κονδύλης προσέθεσεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐγγυᾶται ἔναντι ὅλων τῶν πολιτικῶν παρατάξεων τὴν ἐλευθέραν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος.

Τέλος ὁ κ. Κονδύλης ἐδήλωσεν ὅτι συμφωνεῖ μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ περὶ τοῦ χρόνου τῆς διεξαγωγῆς τοῦ δημοψηφίσματος.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Διὰ τὴν ὅην μ.μ. σήμερον ἐκλήθησαν τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς συνεδρίασιν καθ' ἣν θὰ ἐξετασθῇ ἡ ὅλη κατάστασις ὡς ἐμφανίζεται αὐτὴ μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς.

Ἐπίσης θὰ συζητηθοῦν διάφορα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

ΑΘΡΟΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΝ ΚΑΛΥΜΝΩ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Καλύμνου τὰ Ἰταλικὰ δικαστήρια ἀσχολοῦνται καθημερινῶς νὰ καταδικάζουν εἰς σκληροτάτας ποινὰς ὅλους τοὺς ἐξέχοντας Καλυμνίους.

Οὕτω ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῆς νήσου Κῶ κατεδικάσθησαν μέχρι τῆς στιγμῆς πλεῖστοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων: Ὁ ἐξόριστος ἐνταῦθα Ἱερεὺς Τσουγκράνης εἰς φυλάκισιν 6 ἐτῶν καθὼς καὶ ἡ σύζυγός του καὶ ὁ συνοδός του Λουκᾶς. Ἐπίσης οἱ ἱερεῖς Ἄνθ. Πεταλᾶς εἰς 5 ἔτων καὶ 6 μηνῶν, Μ. Ἀγαθοποιὸς εἰς 4 ἐτῶν καὶ 3 μηνῶν, Ἰ. Ζωγράφος εἰς 4 ἐτῶν καὶ 3 μηνῶν, Θ. Κινδύνης εἰς 4 ἐτῶν καὶ 3 μηνῶν, Ν. Δράκος εἰς 4 ἐτῶν καὶ 3 μηνῶν καὶ Π. Ζαΐρης εἰς 3 ἐτῶν καὶ 6 μηνῶν, οἱ καθηγηταὶ Μ. Σκαρδάσης εἰς 4 ἐτῶν καὶ 6 μηνῶν καὶ Α. Ζερβὸς εἰς 3 ἐτῶν καὶ 8 μηνῶν, οἱ δημοδιδάσκαλοι Σ. Μπιλήρης εἰς 3 ἐτῶν καὶ 8 μηνῶν καὶ Γ. Σωτηρίου εἰς 3 ἐτῶν καὶ 8 μηνῶν, οἱ ἰατροὶ Ε. Καρπάθιος εἰς 2 ἐτῶν καὶ 3 μηνῶν καὶ Τ. Χατζηθεοδώρου εἰς 2 ἐτῶν, ὁ δικηγόρος Γ. Μάγκος εἰς 2 ἐτῶν καὶ 3 μηνῶν, ὁ γεωπόνος Μ. Σθῦνος εἰς 2 ἐτῶν καὶ 8 μηνῶν, οἱ ἔμποροι Α. Ψαρομπᾶς εἰς 2 ἐτῶν καὶ 8 μηνῶν, Γ. Ζεμπυλλᾶς εἰς 2 ἐτῶν, Γρ. Τουλουμάρης εἰς 2 ἐτῶν καὶ 8 μηνῶν καὶ Α. Καλογιάννης εἰς 2 ἐτῶν, ὁ ἐργοστασιάρχης Κ. Τομάζος εἰς 3 ἐτῶν, ὁ καηματίας Ν. Κουφὸς εἰς 3 ἐτῶν, ὁ χημικὸς Κ. Μαρουλάκης εἰς 2 ἐτων καὶ 3 μηνῶν, οἱ ἐπαγγελματίαι Σ. Σαμάρκος εἰς 11 μηνῶν καὶ Στάλας εἰς 9 μηνῶν, ἡ δημοδιδασκάλισσα Κ. Κουσκούτη εἰς 1 ἔτους καὶ 6 μηνῶν, ἡ δὶς Ε. Πελεκάνου εἰς 2 ἐτῶν καὶ αἱ ἀδελφαὶ Μούγκρου εἰς 2 ἐτῶν καὶ 6 μηνῶν.

Ἡ ἀγανάκτησις τοῦ λαοῦ κατόπιν τῶν ἐπιβαλλομένων ἀδίκων καὶ σκληροτάτων πο